

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Jakuba Camrdy a soudců JUDr. Lenky Matyášové a JUDr. Viktora Kučery v právní věci žalobce: **J. B.**, zastoupen Mgr. Jiřím Drvotou, advokátem se sídlem Karla IV. 93/3, České Budějovice, proti žalovanému: **Zeměměřický a katastrální inspektorát v Českých Budějovicích**, se sídlem Lidická 11, České Budějovice, **za účasti**: M. D., o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 22. 5. 2019, č. j. 50 A 72/2018 – 67,

t a k t o :

- I.** Kasační stížnost **s e z a m í t á .**
- II.** Žalovanému **s e** náhrada nákladů řízení o kasační stížnosti **n e p ř i z n á v á .**
- III.** Osoba zúčastněná na řízení **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

I.

Průběh dosavadního řízení

[1] Kasační stížností se žalobce domáhá zrušení rozsudku Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 22. 5. 2019, č. j. 50 A 72/2018 – 67, jímž byla zamítnuta jeho žaloba proti rozhodnutí žalovaného ze dne 27. 7. 2018, č. j. ZKI CB-O-15/325/2018-4. Tímto rozhodnutím bylo zamítnuto odvolání žalobce a potvrzeno usnesení Katastrálního úřadu pro Jihočeský kraj, Katastrálního pracoviště Jindřichův Hradec ze dne 3. 5. 2018, č. j. OR – 199/2017-303/13, jímž správní orgán I. stupně rozhodl tak, že žalobce ani pan P. H. nejsou

účastníky řízení o opravě chyby v katastrálním operátu vedeném pod sp. zn. OR – 199/2017-303.

[2] Ze správního spisu vyplývá, že správní orgán I. stupně oznámil přípisem ze dne 27. 6. 2017 provedení opravy chyby v údajích katastru nemovitostí vedené pod spisovou značkou OR – 199/2017-303, jelikož zjistil, že je v katastru nemovitostí chybně vedena severovýchodní hranice budovy č. p. XA na parcele č. XB v k. ú. T., která je zapsána na listě vlastnictví osoby zúčastněné na řízení (pana M. D.). Žalobce je vlastníkem přímo sousedícího pozemku parc. č. XC, na kterém se nachází budova č. p. XD. Severovýchodní hranice budovy na parcele č. XB byla při obnově operátu, která proběhla v letech 1965 – 1975, vyšetřena tak, že mezi budovou na této parcele a budovou č. p. XB na parcele č. XC byla nezastavěná proluka, která byla součástí parcely č. XB. V obnoveném operátu však nebyla severovýchodní hranice budovy na parcele č. XB zobrazena. Nebyla zde tedy zobrazena proluka mezi oběma budovami, ale pouze hranice vlastnická mezi parcelami č. XB a č. XC. V roce 2005, kdy byla provedena obnova katastrálního operátu, byla zaměřena do té doby nezobrazená severovýchodní hranice budovy. Tato hranice však byla zaměřena v tom stavu, jak se v té době v terénu nacházela, tedy tak, že proluka byla vyznačena jako zastavěná, což je v rozporu s tím, jak byla v roce 1965 vyšetřena. Uvedená změna obvodu budovy v katastru nemovitostí nebyla doložena příslušnými listinami ve sbírce listin katastru. Správní orgán I. stupně dospěl k závěru, že tento zákres vznikl zřejmým omylem při obnově katastrálního operátu v roce 2005 a opravil severovýchodní hranici budovy č. p. XA na parcele č. XB tak, aby byla v souladu s výsledky šetření, což znamená, že mezi budovami č. p. XA a č. p. XD je zobrazena proluka.

[3] Podáním ze dne 11. 7. 2017 vyjádřila osoba zúčastněná na řízení nesouhlas s provedenou opravou. Přípisem ze dne 17. 7. 2017 oznámil správní orgán I. stupně zahájení řízení ve věci opravy chyby v katastrálním operátu podle § 36 zákona č. 256/2013 Sb., o katastru nemovitostí (katastrální zákon), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „katastrální zákon“), osobě zúčastněné na řízení, žalobci a panu P. H. jakožto účastníkům tohoto řízení. Správní orgán I. stupně rozhodnutím ze dne 21. 12. 2017, č. j. OR – 199/2017-303/10, podle § 36 odst. 4 katastrálního zákona nevyhověl nesouhlasu osoby zúčastněné na řízení s provedením opravy s tím, že severovýchodní hranice budovy č. p. XA stojící na pozemku parc. č. XB zůstane v katastru nemovitostí v k. ú. T. evidována jako spojnice bodů 852-1 a 685-12. Na základě odvolání osoby zúčastněné na řízení žalovaný rozhodnutím ze dne 29. 3. 2018, č. j. ZKI CB-O-3/83/2018-4, rozhodnutí správního orgánu I. stupně z důvodu nedostatečného zjištění skutkového stavu zrušil a věc mu vrátil k novému projednání a rozhodnutí. Zároveň se žalovaný vyjádřil v tom smyslu, že pokud nebude předmětem dalšího řízení vlastnická hranice mezi pozemky osoby zúčastněné na řízení a žalobce, měla by účastníkem řízení o provedení opravy chyby v katastrálním operátu být pouze osoba zúčastněná na řízení.

[4] Správní orgán I. stupně následně dle § 28 odst. 1 správního řádu usnesením ze dne 3. 5. 2018, č. j. OR – 199/2017-303/13, rozhodl tak, že žalobce ani P. H. nejsou účastníky řízení o provedení předmětné opravy chyby v katastrálním operátu. Správní orgán konstatoval, že evidované lomové body vlastnické hranice parcely č. XB jsou vedeny v souladu s předloženými listinami a výsledky zeměměřických činností, na jejichž podkladě byly listiny sepsány. Předmětem řízení o opravě chyby tedy nemůže být geometrické a polohové určení vlastnických hranic parcely č. XB, ale pouze zobrazení

pokračování

obvodu budovy č. p. XA jako dalšího prvku polohopisu na parcele č. XB. Vlastníci sousedních pozemků, žalobce a pan P. H., tedy z tohoto důvodu nejsou účastníky řízení.

[5] Proti tomuto usnesení brojil žalobce odvoláním, které žalovaný rozhodnutím ze dne 27. 7. 2018, č. j. ZKI CB-O-15/325/2018-4, zamítl a potvrdil usnesení správního orgánu I. stupně. Žalovaný uvedl, že správní orgán I. stupně nezasáhl do práv ani povinností žalobce a ani do jeho práv nemohlo být zasaženo, neboť ve vedeném řízení je rozhodováno o zákresu budovy č. p. XA stojící na parcele č. XB ve vlastnictví osoby zúčastněné na řízení. Rozsah evidovaného vlastnického práva žalobce nemůže být v tomto řízení změněn. Hranice mezi parcelami nejsou předmětem řízení, tím je pouze zákres dalšího prvku polohopisu – obvodu budovy uvnitř parcely, k níž žalobce nemá žádná práva. Žalovaný zdůraznil, že je orgánem evidenčním, nikoliv stavebním úřadem, aby posuzoval tvrzení žalobce o nezákonnosti části stavby osoby zúčastněné na řízení. Žalovaný v této souvislosti zdůraznil, že správní orgány katastru nemovitostí nerozhodují o tom, zdali má být v terénu proluka mezi budovami, či nikoliv, nerozhodují o přípustnosti zastavění proluky apod. V různých obdobích byla v pozemkových evidencích proluka mezi budovou osoby zúčastněné na řízení a budovou žalobce zakreslena i nezakreslena bez ohledu na skutečnost v terénu, a to z různých důvodů. Samotná vnitřní kresba budovy osoby zúčastněné na řízení se týká pouze způsobu využití jejího pozemku a de facto rozděluje tuto parcelu na zastavěnou část a na část nezastavěnou (nádvoří). I kdyby tedy byla vnitřní kresba v katastrální mapě zcela odstraněna, jako tomu bylo po dlouhou dobu pozemkové evidence, nezakládá to právo tuto proluku zastavět. Obdobně ani zákres této proluky nezakládá právo jakoukoli stavbu zbourat.

[6] Proti rozhodnutí žalovaného podal žalobce žalobu ke Krajskému soudu v Českých Budějovicích. Žalobce v žalobě vyjádřil nesouhlas se závěry správních orgánů o jeho účastenství v řízení o opravě chyby v katastrálním operátu. Své účastenství v řízení žalobce opřel o tvrzení, že bylo zasaženo do jeho práva tím, že byla „*vyšetřena proluka v šíři 1,1 m a nyní se fabuluje okolo 0,55m*“. Toto žalobcem tvrzené zúžení proluky mezi stavbou žalobce a stavbu osoby zúčastněné na řízení, jak je zobrazena v katastru nemovitostí, vnímá žalobce jako narušení možnosti výkonu vlastnického práva ke svému domu a dochází tím dle jeho tvrzení také k faktické legalizaci nepovolené stavby osoby zúčastněné na řízení. V rámci řízení tak jsou řešeny otázky, které mají přímý vliv na řádný výkon jeho vlastnického práva.

[7] Žalobce namítal rovněž porušení § 28 odst. 1 správního řádu správním orgánem I. stupně při doručování odvoláním napadeného rozhodnutí, neboť vedle žalobce bylo toto rozhodnutí doručeno i jiným osobám, kterým mělo být pouze oznámeno. Dále žalobce namítal, že v žalobou napadeném rozhodnutí je jako účastník uveden i pan H., ačkoli se proti správnímu rozhodnutí I. stupně neodvolal.

[8] Žalobce dále uvedl řadu tvrzení a námitek, které se týkají historie proluky mezi jeho domem a domem osoby zúčastněné na řízení, popisuje postupy různých správních orgánů a jejich údajná pochybení. Rovněž se široce věnuje otázkám spjatým s evidencí hranice dotčených pozemků. Žalobce také správním orgánům vytýkal nedostatky při zjišťování skutkového stavu, neprovedení jím navrhaných důkazů a řadu dalších

procesních pochybení. Správní orgány podle žalobce dlouhodobě tendenčně rozhodují v jeho neprospěch.

[9] Krajský soud shora uvedeným rozsudkem žalobu zamítl. Přitom konstatoval, že předmětem soudního přezkumu bylo výhradně posouzení zákonnosti žalobou napadeného rozhodnutí o tom, že žalobce není účastníkem řízení o opravě chyby v katastrálním operátu podle § 36 katastrálního zákona. Soud zdůraznil, že zeměměřické a katastrální orgány jsou podle zákona č. 359/1992 Sb., o zeměměřických a katastrálních orgánech, ve znění pozdějších předpisů, pouze evidenčními orgány a nepřísluší jim v případě opravy chyb v katastrálním operátu rozhodovat o tom, zda konkrétní osobě svědčí právo k evidovaným nemovitostem, či nikoli.

[10] Krajský soud se dle svého vyjádření nemohl zabývat rozsáhlou věcnou argumentací žalobce, která se týkala skutkových otázek o podobě dané proluky, neboť tato tvrzení se míjejí s řízením o opravě chyby v katastrálním operátu týkající se určení hranice budovy nacházející se na sousedním pozemku. Má-li žalobce za to, že hranice pozemků, jejichž je vlastníkem, je v katastru nemovitostí evidována v rozporu se skutečným stavem, nebo se domáhá odstranění neoprávněné stavby osoby zúčastněné na řízení, měl by se podle krajského soudu domáhat nápravy zákonem stanoveným způsobem.

[11] Krajský soud uzavřel, že žalobci postavení tzv. vedlejšího účastníka ve smyslu § 27 odst. 2 správního řádu v daném správní řízení nesvědčí. Žalobcem uváděné skutečnosti nesvědčí o tom, že by mohl být žalobce v tomto řízení zákremem na pozemku třetí osoby přímo dotčen na svých právech. Krajský soud neshledal ani další žalobní námitky důvodnými či vůbec z hlediska rozhodné otázky týkající se účastenství žalobce v daném řízení relevantními a odkázal žalobce ohledně řešení jím namítaných otázek na řízení vedená příslušným stavebním úřadem dle zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „stavební zákon“), případně na občanské soudní řízení.

II.

Kasační stížnost, vyjádření žalovaného a osoby zúčastněné na řízení a repliky žalobce

[12] Žalobce (dále jen „stěžovatel“) podal proti rozsudku krajského soudu obsáhlou kasační stížnost, v níž se podstatná část argumentace stěžovatele týká historie proluky mezi jeho domem a domem osoby zúčastněné na řízení. Stěžovatel popisuje údajně chybný postup žalovaného a dalších orgánů, které v předchozích letech stavební situaci stěžovatele a jeho sousedů již řešily. Obdobně jako v žalobě, i v kasační stížnosti stěžovatel opakuje věcnou polemiku a námitky vůči rozhodování správních orgánů v jiných řízeních i vůči evidenci hranic dotčených pozemků. Stěžovatel namítá nedostatky při zjišťování skutkového stavu správním orgánem I. stupně, neprovedení jím navrhovaných důkazů a řadu dalších procesních pochybení.

[13] Stěžovatel tvrdí, že předmětné řízení se týká opravy chyby nejen na pozemku parc. č. XB ve vlastnictví osoby zúčastněné na řízení, ale i na pozemku parc. č. XC ve vlastnictví stěžovatele, jelikož zastavění proluky mezi oběma domy bylo znázorněno na obou parcelách. Krajský soud řešil podle stěžovatele diametrálně jinou stranu budovy, což má zakládat důvod pro zrušení napadeného rozsudku pro nepřezkoumatelnost.

pokračování

[14] Stěžovatel se domnívá, že bylo zasaženo do jeho ústavně zaručeného práva pokojně vlastnit majetek, jelikož byl nezákonně vyloučen z řízení, ve kterém žalovaný rozhodne o šíři proluky, tedy obvodu stavby souseda, která sousedí ve vzdálenosti méně než dva metry s parcelou stěžovatele, na které stojí jeho rodinný dům. Žalovaný podle stěžovatele opravou chyby v katastrálním operátu založí či změní právo a povinnost přímo zasahující do jeho práv, proto měl být účastníkem řízení již od počátku. Určení šíře proluky mezi domy bude mít vliv na výkon jeho vlastnického práva.

[15] Stěžovatel dále namítá, že v rámci řízení před soudem nebyl naplněn princip rovnosti účastníků řízení, jelikož v průběhu jednání byl zmocněnec stěžovatele několikrát přerušován předsedkyní senátu i osobou jednající jménem žalovaného.

[16] Stěžovatel zopakoval také námitku porušení § 28 odst. 1 správního řádu správním orgánem I. stupně při doručování jeho usnesení, neboť vedle stěžovatele bylo doručeno i jiným osobám, kterým mělo být pouze oznámeno. Dále namítal, že v žalobou napadeném rozhodnutí je uveden i pan H., ačkoli se proti správnímu rozhodnutí neodvolal.

[17] Stěžovatel doložil na podporu svých tvrzení řadu dokumentů a také audiozáznam soudního jednání.

[18] Vzhledem k uvedenému stěžovatel navrhl, aby Nejvyšší správní soud napadený rozsudek zrušil a věc vrátil krajskému soudu k dalšímu řízení.

[19] Žalovaný ve svém vyjádření označil argumenty stěžovatele za bezpředmětné a uvedl, že v řízení o opravě chyby v katastrálním operátu nedochází k rozhodování o právech stěžovatele ani o evidenci rozsahu jeho práv. Posuzovanou otázkou je pouze zakres dalšího prvku polohopisu do parcely, ke které stěžovatel nemá žádná práva. Samotná existence proluky mezi domy může vlastnické právo stěžovatele ovlivnit z pohledu stavebně-technického, nikoli však z hlediska jeho evidence. Účastenství v řízení o opravě chyby v katastrálním operátu proto nelze stavět pouze na sousedství, pokud je řešen v podstatě pouze způsob využití pozemku jiného vlastníka. Otázka šíře proluky není v daném případě předmětem řízení, ani hranice pozemků mezi stěžovatelem a jeho sousedy.

[20] Osoba zúčastněná na řízení uvedla, že předmětem řízení o opravě chyby v katastrálním operátu je oprava zakresu severovýchodní hranice budovy č. p. XA stojící na parcele č. XB v k. ú. T. Podle osoby zúčastněné na řízení jsou tvrzení stěžovatele zkreslená. Posuzované otázky jsou důsledkem dlouhodobých nesvárů mezi osobou zúčastněnou na řízení a stěžovatelem.

[21] K vyjádření žalovaného podal stěžovatel repliku, v níž zopakoval svou argumentaci uvedenou v kasační stížnosti. V replice k vyjádření osoby zúčastněné na řízení stěžovatel rozebíral okolnosti týkající se proluky mezi stavbami na parcele č. XB a č. XC. Obě repliky stěžovatel dále doplnil podáním ze dne 16. 9. 2019. Podáním ze dne 9. 10. 2019 stěžovatel dále doplnil předložené podklady kasační stížnosti.

III.

Posouzení věci Nejvyšším správním soudem

[22] Nejvyšší správní soud nejprve posoudil formální náležitosti kasační stížnosti a shledal, že kasační stížnost je podána včas, neboť byla podána ve lhůtě dvou týdnů od doručení napadeného rozsudku (§ 106 odst. 2 s. ř. s.), je podána oprávněnou osobou, neboť stěžovatel byl účastníkem řízení, z něhož napadený rozsudek vzešel (§ 102 s. ř. s.), a je zastoupen advokátem (§ 105 odst. 2 s. ř. s.).

[23] Nejvyšší správní soud následně posoudil napadený rozsudek v mezích rozsahu kasační stížnosti a uplatněných důvodů, přičemž zkoumal, zda napadené rozhodnutí krajského soudu netrpí vadami, k nimž by musel přihlídnout z úřední povinnosti (§ 109 odst. 3 a 4 s. ř. s.), a dospěl k závěru, že kasační stížnost není důvodná.

[24] Nejvyšší správní soud úvodem upozorňuje stěžovatele a zejména jeho zástupce na to, že „*smyslem povinného zastoupení advokátem v řízení o kasační stížnosti je zvýšit kvalifikovanost podání a vystupování v řízení o mimořádném opravném prostředku. Jednání advokáta má chránit jednak samotného stěžovatele, který se obrací na poslední instanci soustavy správního soudnictví, jednak má zajistit, aby Nejvyšší správní soud posuzoval pouze vážně míněná, kvalifikovaná a ne zjevně bezúspěšná podání*“ (Kadlec, O., komentář k § 105 soudního řádu správního, Wolters Kluwer, dostupné v ASPI). Obsáhlá kasační stížnost stěžovatele jakož i jeho další výše zmiňovaná podání v řízení o kasační stížnosti však obsahují nejasnou, nesrozumitelnou argumentaci, jejíž převážná část míří zcela mimo předmět projednávané věci. Právě advokát jakožto právní profesionál by měl garantovat dostatečnou kvalitu sepsané kasační stížnosti, v níž by měly být tvrzené důvody nezákonnosti napadeného rozhodnutí krajského soudu pregnančně vyjádřeny tak, aby Nejvyšší správní soud nebyl zbytečně zatěžován mnohastránkovým nestrukturovaným textem. Této roli zástupce stěžovatele v posuzované věci ani v nejmenším nedostál; tím, že soudu pravděpodobně předložil nijak neupravovaná podání stěžovatele, si jistě významně zjednodušil práci, ovšem právě na úkor už tak dlouhodobě velmi přetíženého Nejvyššího správního soudu.

[25] Nejvyšší správní soud dále předesílá, že v posuzovaném případě stěžovatel napadl usnesení krajského soudu, kterým bylo rozhodnuto o tom, že není účastníkem řízení o opravě chyby v katastrálním operátu. Předmětem posuzované věci je tedy výhradně přezkum zákonnosti rozsudku krajského soudu, potažmo rozhodnutí žalovaného v otázce účastenství stěžovatele v daném řízení. Nejvyšší správní soud se nemůže zabývat věcným přezkumem postupu správních orgánů ohledně opravy chyby v katastrálním operátu, tím méně pak jinými námitkami stěžovatele přímo nesouvisejícími s otázkou jeho účastenství v tomto řízení. Zdejší soud proto neprováděl ani dokazování stěžovatelem předloženými listinnými důkazy (pokud nejsou součástí správního spisu), neboť nejsou pro posouzení důvodnosti této kasační stížnosti relevantní.

[26] Opravu chyb v katastrálním operátu upravuje § 36 katastrálního zákona. Podle odst. 1 tohoto ustanovení opraví katastrální úřad na písemný návrh vlastníka, jiného oprávněného nebo i bez návrhu chybné údaje katastru, které vznikly „*a) zřejmým omylem při vedení a obnově katastru, b) nepřesností při podrobném měření, zobrazení předmětu měření v katastrální mapě a při výpočtu výměr parcel, pokud byly překročeny mezní odchylky stanovené prováděcím právním předpisem*“.

pokračování

[27] Účelem opravy chyb není odstraňování rozporu evidovaných údajů se skutečným stavem, nýbrž toliko uvedení evidovaných údajů do souladu se skutečným obsahem listin, které má katastrální úřad k dispozici, tj. odstraňování rozporu mezi jednotlivými částmi katastrálního operátu (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 8. 8. 2006, č. j. 2 As 58/2005 - 125, publ. pod č. 986/2006 Sb. NSS, či ze dne 24. 4. 2013, č. j. 7 As 131/2012 - 32, publ. pod č. 2902/2013 Sb. NSS, všechna zde zmiňovaná rozhodnutí Nejvyššího správního soudu jsou dostupná též na www.nssoud.cz; srov. také usnesení Ústavního soudu ze dne 31. 8. 2018, sp. zn. II. ÚS 2534/18, či ze dne 31. 7. 2018, sp. zn. II. ÚS 2196/18). Nejvyšší správní soud již dříve judikoval, že rozhodnutí katastrálních orgánů v zásadě „mají pouze evidenční charakter, na jejich základě jsou skutečnosti vkládány do katastru nemovitostí“ (rozsudek ze dne 16. 11. 2010, č. j. 9 As 53/2010 - 81). Ačkoliv byly tyto závěry učiněny ve vztahu k předchozí právní úpravě, Nejvyšší správní soud je toho názoru, že je lze uplatnit i na nyní účinný katastrální zákon, neboť jeho základní instituty, včetně opravy chyby v katastrálním operátu, jsou koncipovány obdobně.

[28] Katastrální úřad se sice nevyhne vedle ověření, že určitá listina existuje a splňuje předepsané formální a obsahové náležitosti, také v určité míře i její interpretaci, tedy vyvození, jaká práva nebo povinnosti z listiny vyplývají, avšak při opravě chybného údaje katastru nemůže katastrální úřad vybočit ze své evidenční role a při rozhodování o opravě chybného údaje fakticky nalézat právo, tedy posuzovat, za jakých podmínek práva vznikají, zanikají, mění se jejich obsah, přecházejí na jiné osoby apod. To přísluší pouze soudům v občanském soudním řízení (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 7. 2013, č. j. 7 As 90/2012 - 65, publ. pod č. 2969/2014 Sb. NSS, přiměřeně srov. také rozsudek ze dne 25. 2. 2011, č. j. 5 As 88/2009 - 75, či ze dne 11. 6. 2009, č. j. 7 As 71/2008 - 48).

[29] Vzhledem k tomu, že katastrální zákon speciálně neupravuje okruh účastníků řízení o opravě chyby v katastrálním operátu, musí katastrální úřad posuzovat účastenství v tomto řízení podle § 27 a násl. správního řádu. V každém konkrétním případě je nutné posoudit předmět řízení, tj. jaké údaje by měly být v řízení o opravě chyby opraveny, evidence jakých nemovitostí se oprava chyby dotkla či může dotýkat.

[30] V nyní posuzované věci správní orgán I. stupně opravil v katastru nemovitostí chybně vedenou severovýchodní hranici budovy č. p. XA, která se nachází na parcele č. XB (ve vlastnictví osoby zúčastněné na řízení) tak, aby byla zakreslena v souladu s tím, jak byla hranice vyšetřena při obnově operátu v letech 1965 - 1975. Severovýchodní hranice budovy č. p. XA na parcele č. XB byla vyšetřena tak, že mezi budovou na této parcele a budovou č. p. XD na parcele č. XC (nyní ve vlastnictví stěžovatele) byla nezastavěná proluka, která byla součástí parcely č. XB.

[31] Je tedy zřejmé, že stěžovatel nemůže být hlavním účastníkem daného správního řízení ve smyslu § 27 odst. 1 správního řádu, neboť v něm nemají být založena, změněna, zrušena ani závazně deklarována jeho práva či povinnosti, a to už jen z toho důvodu, že předmětem opravy chyby má být výlučně nemovitost ve vlastnictví osoby zúčastněné na řízení, nikoliv stěžovatele. Nelze ani přisvědčit stěžovateli tvrzení, že vzhledem k tomu, že údajně zastavění proluky mezi oběma domy bylo znázorněno na obou sousedních parcelách, se má i oprava chyby v katastrálním operátu týkat obou těchto pozemků. Ze

správního spisu zcela jednoznačně vyplývá, že v rámci opravy chyby byla zakreslena severovýchodní hranice budovy č. p. XA výlučně na parcele č. XB ve vlastnictví osoby zúčastněné na řízení; do evidence parcely č. XC, která je ve vlastnictví stěžovatele, není zákres hranice budovy č. p. XA nijak zasaženo.

[32] Jiná situace by rovněž nastala, pokud by v řízení o opravě chyby bylo „řešeno chybné geometrické a polohové určení či zákres hranic konkrétního pozemku v katastrální mapě. V takovém případě musí být účastníkem řízení nejen vlastník tohoto pozemku, ale i všichni vlastníci sousedních pozemků, jejichž hranice by mohly být případnou opravou dotčeny“ (Bláhová, I., komentář k § 36 katastrálního zákona, Wolters Kluwer, dostupné v ASPI). Nejvyšší správní soud ve svém rozsudku ze dne 14. 10. 2010, č. j. 1 As 67/2010 – 97, též k předchozí právní úpravě uvedl, že „(p)okud oprava chyby v katastrálním operátu (§ 8 odst. 5 zákona č. 344/1992 Sb., o katastru nemovitostí České republiky) spočívá v tom, že na místo jednoho vlastníka nemovitosti je zapisován vlastník jiný, jsou účastníky řízení o opravě chyby v katastrálním operátu oba tito vlastníci“. O takové opravy chyb v katastrálním operátu se však v daném případě nejedná, správní orgány v posuzované věci zdůraznily, že hranice mezi pozemky stěžovatele a osoby zúčastněné na řízení není v tomto řízení řešena ani dotčena. Bezpředmětné pro nyní projednávanou věc jsou tak i námitky stěžovatele směřující k tomu, že krajský soud i žalovaný údajně odmítli převzít souhlasné prohlášení vlastníků o průběhu vlastnických hranic, které nejsou, jak již bylo konstatováno, provedenou opravou nijak dotčeny.

[33] Nejvyšší správní soud tedy, obdobně jako před ním krajský soud i správní orgány, dále posuzoval, zda by stěžovateli svědčilo v daném správním řízení postavení vedlejšího účastníka řízení dle § 27 odst. 2 správního řádu, podle něhož jsou účastníky řízení další dotčené osoby, pokud mohou být rozhodnutím přímo dotčeny ve svých právech nebo povinnostech. Nejvyšší správní soud se však i s ohledem na uvedenou charakteristiku řízení o opravě chyby v katastrálním operátu ztotožňuje s žalovaným a krajským soudem, že stěžovateli nesvědčilo v tomto řízení ani postavení vedlejšího účastníka. Rozhodnutí, které správní orgán I. stupně v předmětném řízení učiní, má pouze evidenční charakter a navíc se týká pouze nemovitosti osoby zúčastněné na řízení. Zákres hranice její budovy, která má být vyznačena pouze na její parcele, se přímo nedotýká práv jiných osob, tedy ani veřejného subjektivního práva stěžovatele na řádnou evidenci nemovitostí v jeho vlastnictví v katastru nemovitostí.

[34] Stěžovatel ovšem patrně odvozuje dotčení svých práv v předmětném řízení z toho, že faktické zastavění proluky mezi jeho domem a domem osoby zúčastněné na řízení považuje za neoprávněnou stavbu a domáhá se toho, aby příslušný stavební úřad nařídil odstranění této stavby. V této souvislosti je stěžovatel nespokojen s tím, jak široká proluka mezi oběma budovami má být v katastru nemovitostí na základě prováděného zákresu severovýchodní hranice budovy osoby zúčastněné na řízení vyznačena. Tvrdí, že tato proluka, než byla podle jeho názoru nezákonně zastavěna, byla ve skutečnosti širší.

[35] Jak již však zdůraznili krajský soud i žalovaný, účelem prováděné opravy chyby v katastrálním operátu je uvést evidované údaje do souladu se sbírkou listin katastru, která nemusí nutně odpovídat faktickému stavu existujícímu v terénu ať již v současnosti nebo v minulosti. Tím méně pak může zákres hranice budovy osoby zúčastněné na řízení rozhodovat o tom, zda, příp. v jakém rozsahu je zastavění proluky mezi oběma stavbami

pokračování

z hlediska stavebního práva neoprávněnou stavbou či dokonce takovou stavbu „legalizovat“, resp. jakkoli ovlivňovat výkon vlastnického práva stěžovatele k jeho vlastní nemovitosti či provádění udržovacích prací na ní. Nejvyšší správní soud nezastírá, že v případném řízení o odstranění přístavby na domě osoby zúčastněné na řízení vedeném z moci úřední příslušným stavebním úřadem může mít otázka, jak byla v různých obdobích daná proluka evidována v katastru nemovitostí (byť, jak již bylo řečeno, tato evidence nemusela vždy odpovídat skutečnému stavu), určitý skutkový význam, a stěžovatel tedy může mít na zákresu hranice budovy osoby zúčastněné na řízení určitý zájem, nejedná se však v žádném případě o přímé dotčení na jeho právech ve smyslu § 27 odst. 2 správního řádu. Bude-li mít stěžovatel jakožto účastník případného řízení o odstranění stavby na sousedním pozemku (viz § 129 odst. 10 stavebního zákona) za to, že jakýkoli relevantní údaj evidovaný v katastru nemovitostí neodpovídá či neodpovídal skutečnosti, bude mít možnost stavebnímu úřadu předložit důkazy prokazující jeho tvrzení.

[36] Nejvyšší správní soud tedy souhlasí se stěžovatelem, že údaje evidované v katastru nemovitostí mohou být relevantním podkladem pro rozhodování stavebního úřadu dle stavebního zákona, nicméně jedná se o podklad, který lze potvrdit, nebo naopak vyvrátit prostřednictvím dalších důkazů. Nejvyšší správní soud přitom znovu zdůrazňuje, že otázky řízení o odstranění stavby či jiných řízení nebo postupů příslušného stavebního úřadu dle stavebního zákona nejsou předmětem projednávané věci.

[37] Zcela absurdní je pak námitka stěžovatele, že krajský soud posuzoval diametrálně odlišnou stranu budovy osoby zúčastněné na řízení než správní orgány, když se zaobíral severovýchodní hranicí této budovy, a nikoliv hranicí jihovýchodní. Nejvyššímu správnímu soudu není zřejmé, na základě čeho dospěl stěžovatel k závěru, že by se oprava měla týkat jihovýchodní hranice budovy, jelikož ze správního spisu, včetně výřezů z katastrálních map, zcela jednoznačně vyplývá, že oprava chyby se týkala severovýchodní hranice budovy osoby zúčastněné na řízení.

[38] Jak již bylo rovněž konstatováno, oprava chyby v katastrálním operátu se žádným způsobem nedotýká evidovaného průběhu hranice pozemku stěžovatele a sousedních pozemků, a krajský soud proto neměl povinnost zabývat se námitkami stěžovatele, které jdou nad rámec projednávané věci. Nejvyšší správní soud shledal rozsudek krajského soudu plně přezkoumatelným.

[39] Nejvyšší správní soud se ztotožňuje s krajským soudem také v tom, že nelze považovat za vadu řízení, když správní orgán I. stupně rozhodl o účastenství stěžovatele i pana P. H. jedním usnesením. Usnesení bylo jak stěžovateli, tak panu H. rovněž řádně oznámeno (§ 76 odst. 3 správního řádu). I pokud by mělo být následné odvolání stěžovatele dle svého obsahu chápáno tak, že směřovalo pouze proti té části výroku usnesení správního orgánu I. stupně, jímž bylo rozhodnuto o účastenství stěžovatele, nikoliv o účastenství P. H., přičemž P. H. se proti tomuto usnesení neodvolal, souhlasí Nejvyšší správní soud s krajským soudem i v tom ohledu, že případné pochybení žalovaného, který jednal s P. H. jakožto účastníkem odvolacího řízení, nemělo žádný vliv na zákonnost jeho rozhodnutí a stěžovatel jím nebyl žádným způsobem dotčen na svých právech.

[40] Aniž by byl zdejší soud nucen provádět dokazování předloženým audiozáznamem jednání krajského soudu v posuzované věci, konstatuje, že neshledal důvodnou ani námitku stěžovatele vytykající krajskému soudu porušení zásady rovnosti účastníků řízení. Z jednání krajského soudu, které proběhlo dne 22. 5. 2019, krajský soud pořídil protokol, proti jehož obsahu stěžovatel nepodal žádné námítky, přičemž z něj nevyplývá, že by byla stěžovatelova procesní práva během jednání, včetně práva se osobně či prostřednictvím svého zmocněnce k věci vyjádřit, jakkoli zkrácena či že by měla být během jednání porušena zásada rovnosti účastníků řízení. Jiná věc je, že, jak konstatoval krajský soud v napadeném rozsudku, krajskému soudu stěžovatel během jednání předložil (obdobně jako posléze Nejvyššímu správnímu soudu) řadu listin, které se předmětu řízení netýkají, o čemž byl stěžovatel krajským soudem poučen a opakovaně instruován, aby se v rámci žalobního přednesu i závěrečné řeči držel předmětu projednávané věci. S tímto postupem krajského soudu se Nejvyšší správní soud plně ztotožňuje, neboť, jak již bylo naznačeno výše, čas vyhrazený správními soudy na projednání stěžovatelovy věci skutečně není a nemůže být neomezený.

[41] Nejvyšší správní soud tedy v souladu s krajským soudem uzavírá, že při posouzení kasační stížnosti stěžovatele nemohl přistoupit k přezkoumání postupu správních orgánů ve věci samotné opravy chyby v katastrálním operátu ani se zabývat rozsáhlou argumentací stěžovatele, která se sice týká dlouholetého sousedského sporu stěžovatele s osobou zúčastněnou na řízení, nemá však přímou relevanci pro posuzování rozhodné otázky účastenství stěžovatele ve smyslu § 27 správního řádu v řízení o opravě chyby v katastrálním operátu. Na základě shora nastíněné úvahy dospěl Nejvyšší správní soud k závěru, že stěžovateli postavení účastníka tohoto řízení nesvědčí, jelikož zakreslením hranice obvodové zdi budovy na sousedním pozemku do katastrálního operátu není stěžovatel přímo dotčen na svých právech.

IV. Závěr a náklady řízení

[42] Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že kasační stížnost není důvodná, a proto ji v souladu s § 110 odst. 1 *in fine* s. ř. s. zamítl.

[43] Výrok o nákladech řízení o kasační stížnosti vychází z § 60 odst. 1 a 5 ve spojení s § 120 s. ř. s. Žalovaný byl ve věci úspěšný, měl by tedy vůči neúspěšnému stěžovateli právo na náhradu nákladů, který v řízení důvodně vynaložil. V řízení o kasační stížnosti však žalovanému žádné náklady nad rámec běžné úřední činnosti nevznikly, proto mu Nejvyšší správní soud jejich náhradu nepřiznal. Osobě zúčastněné na řízení soud neuložil žádnou povinnost, s jejímž splněním by jí vznikly jakékoli náklady.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3, § 120 s. ř. s.).

V Brně dne 17. prosince 2021

pokračování

JUDr. Jakub Camrda
předseda senátu